11-06-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ
ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

† Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ ἰατροῦ καὶ ὁμολογητοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας τοῦ Ῥώσου.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. α΄.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ,β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ, γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ.α᾽ Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰατρὸν καὶ ποιμένα, Λουκᾶν τιμήσωμεν, Συμφερουπόλεως ποίμνης, Ἀρχιερέα λαμπρόν, τὸν βαστάσαντα Χριστοῦ τὰ θεῖα στίγματα, τάς ἐξορίας τὰ δεινά, ἐγκλεισμοὺς ἐν φυλακαῖς, τάς θλίψεις καὶ τὰ ὀνείδη, τὸν ἐπ᾽ ἐσχάτων φανέντα, ἐν τῇ Ρωσίᾳ νέον Ἅγιον.

Ἕτερον.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Δόξα Πατρὶ...

Τὸν πανσεβάσμιον, Χριστοῦ Ἐπίσκοπον, καὶ θεοφώτιστον, σεμνὸν ἀκέστορα, τὸν ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, ὀφθέντα ἐν τῇ Ρωσία, καὶ ὁμολογήσαντα, εὐσεβείας τὰ δόγματα, σταθηρῶς πρὸ βήματος, τῶν ἀνδρῶν ἀθεότητος, τιμήσωμεν Λουκᾶ ἐκβοῶντες· Χαίροις θεόφρον Ἱεράρχα.

Καὶ νῦν... Τῆς ἑορτῆς

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ΄

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι΄ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι..

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄Στιχολογίαν

Ἦχος α᾽ Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄνθος ἠρινόν, ἐν τῷ μέσῳ χειμῶνος, ἐφύης θαυμαστῶς, Ἱεράρχα παμμάκαρ, εὐφραίνων τὰ ὀρθόδοξα, Ἐκκλησίας πληρώματα· ὅθεν σήμερον, τὴν σεβασμίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, σοφὲ Λουκᾶ Ἐπισκόπων, τὸ θεῖον ἐντρύφημα.

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν..

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν,

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Καθὼς ἐπηγγείλατο, αὐτεξουσίως μολόν, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τοῖς Ἀποστόλοις Χριστέ, εἰς

μίαν συνήρμοσε, πίστεως συμφωνίαν, τῆς ἀκτίστου Τριάδος, γλώσσας τάς διαφόρους, τῆς ἐθνῶν πανσπερμίας· ἀλλ' οἴκησον καὶ ἡμῖν ἀγαθέ, φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἐν τῇ Ρωσίᾳ ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ἡ τῶν λειψάνων σου πολύτιμος λάρναξ, καὶ ἐν Ἑλλάδι τμῆμα τῶν ὀστέων σου, νάματα ἐκβλύζουσι, θεραπείας τῶν νόσων, καὶ ἀλγῶν πανεύφημε, Ἱεράρχα ποικίλων, καὶ ὡς πηγὴ ἀκένωτος Λουκᾶ, τοῖς Ὀρθοδόξοις, τὴν χάριν παρέχουσι.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν..

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα νῦν κατελθόν, ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους εἴδει πυρός, θάμβους ἐπλήρωσε, τῶν ἐθνῶν τὰ συστήματα· ἐν γὰρ γλώσσαις λαλούντων, πυρίναις φιλάνθρωπε, τὴν ἰδίαν ἕκαστος, διάλεξιν ἤκουεν· ὅθεν καὶ τὸ θαῦμα, τοῖς ἀπίστοις ὡς μέθη, πιστοῖς δὲ σωτήριον, ἀληθῶς ἐγνωρίζετο· διὰ τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν ὡς σύζυγον εἰληφώς, ἐν τῷ βίῳ σου πλήθη τοῦ σοῦ λαοῦ, τοῖς θείοις σοῦ ρήμασι, καὶ τροφαῖς ὄντως ἔθρεψας, ὡς σιτοδότης μέγας, σαρκὸς καὶ τοῦ Πνεύματος, ἐν τῇ Ρωσίᾳ πάσῃ, Λουκᾶ ἀξιάγαστε· Ὅθεν οἰκονόμος, τῶν πιστῶν ἀνεδείχθης, ἰθύνων τὴν ποίμνην σου, ἀσφαλῶς πρὸς τὰ κρείττονα, καὶ πρὸς ὅρμον σωτήριον. Ἀλλ' ἄνερ θεοφώτιστε νῦν, ταῖς λιταῖς σου Χριστὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Συντάττω, συνυμνῶ, συνδοξάζω, συνσέβω, Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, τὸ πανάγιον Πνεῦμα, ἑνῶν τῇ Θεότητι, διαιρῶν ἰδιότησιν· οὕτω τοῦτο γὰρ τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλους, ἐμφορῆσαν νῦν, ἀνὰ τὸν σύμπαντα κόσμον, κηρύττειν ἐσόφισε.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα,

ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον

Ἦχος δ'

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (δίς)

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον . Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ εὐθὺς

ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρί... *Ἦχος β'*

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη θεόφρον, ἡ ἰατρική σου χάρις, ἐπὶ πᾶσαν τὴν Ρωσίαν, καὶ γέγονας ἰατρὸς τῶν νοσούντων, ἅμα δὲ καὶ χρηματίσας, Ἀρχιερεὺς ἐννομώτατος, Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας, καὶ ἄλλων πόλεων, ὤφθης ποιμενάρχης ἄριστος, τῶν λογικῶν προβάτων, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Τὸ γὰρ θεόσοφόν σου στόμα, ὡς ποταμὸς ἀνεπίσχετος, τάς τῶν ἀνθρώπων ἀρούρας κατήρδευσεν, αὐξήσας τὰ ἐν αὐταῖς, τοῦ Εὐαγγελίου ἀγαθὰ σπέρματα. Καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, μετὰ τῶν Ἁγίων συνδιαιτώμενος, πρέσβευε ἀπαύστως, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.(γ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Β' ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Ὁ ἰαμβικός . ᾠδὴ α' .

Ἦχος δ' .Ὁ Εἱρμός

Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ. Ἐῤῥητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου, Ὁρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος Γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ᾄσμασιν. (Δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον στόμα. Νοσφισμὸς ὑμῖν οὐ γενήσεται φίλοις. Ἐγὼ γὰρ εἰς πατρῷον ὕψιστον θρόνον Συνεδριάζων, ἐκχεῶ τοῦ Πνεύματος, Λάμψαι ποθοῦσι, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅρος βεβηκώς, ἀτρεκέστατος Λόγος, Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν. Ἔργον γὰρ ἐκπεράνας, εὔφρανε φίλους, Πνοῇ βιαίᾳ, καὶ

πυρὸς γλωττήμασι, Νείμας τὸ Πνεῦμα Χριστός, ὡς ὑπέσχετο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μίαν τρισυπόστατον, οὐσίαν σέβοντες πιστοί, δοξάσωμεν τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ποιητήν, καὶ Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός, ἕνα ἄκτιστον Θεόν, σὺν ἀσωμάτοις κράζοντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Βασιλεῦ.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου

ᾨδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεόφωτον ἥλιον, τῆς ἐν Βορρᾷ Ἐκκλησίας σου, προάγομαι Δέσποτα, ὑμνῆσαι ᾄσμασι, καὶ τὴν χάριν σου, αἰτοῦμαι τὴν μεγίστην, ὡς ἂν μέλψω κάλλιστα, Λουκᾶ τὰ θαύματα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ βίος σου κάλλιστος, τὰ σὰ σημεῖα πανθαύμαστα, ἡ χάρις σου ἄφθονος, τὸ τέλος πάτερ σεμνόν, ἐπεγνώσθησαν, ἐν τόποις τῆς Ρωσίας, ὑπὸ τῶν εἰδότων σε, Λουκᾶ ἀοίδιμε.

Δόξα Πατρί...

Σοφίας τὸ τέμενος, τῆς ἁγιότητος ἄγαλμα, τῆς πίστεως πρόμαχος, Ἀρχιερέων κανών, ἀξιότιμε, Λουκᾶ ἐν τῇ Ρωσίᾳ, ἐδείχθης τῇ χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ μήτραν οἰκήσας σου, δι᾽ ἀγαθότητα ἄπειρον, τὸ βρότειον φύραμα, ἠράσθη τοῦτο σφοδρῶς, καὶ ἐδόξασε, Παρθένε Θεοτόκε, ψυχῶν ἱλαστήριον, καὶ πάντων ἄνασσα.

Ὁ β΄ Κανὼν τῆς ἑορτῆς

ᾨδὴ γ΄,

Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός

Ἔρρηξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας, Ὕβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνου-μένης, Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον, Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων. (Δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄληπτός ἐστιν ἡ θεαρχικωτάτη. Ῥήτρας γὰρ ἐξέφηνε τοὺς ἀγραμμάτους, Ἅλις σοφιστὰς συστομίζοντας λόγῳ, Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαιρουμένους, Λαοὺς ἀπείρους, ἀστραπῇ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦν ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους, Τὸ πανσθενουργόφωτον ἄφθιτον σέλας, Οὗ τὴν δι᾽ Υἱοῦ πατρικῆς ἐξουσίας, Νῦν ἐμφανίζει συμφυῆ φρυκτωρίαν, Πυρῶδες ἦχος ἐν Σιὼν τοῖς ἔθνεσιν.

Τοῦ Ἁγίου ᾨδὴ γ΄,

Ἦχος δ΄ .Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὑψώθης ἐν γῇ ὑπὸ ἀνθρώπων, ἀλλ᾽ ἔμεινας ἄτυφος Λουκᾶ, ζηλώσας τὰ ἀκίνητα, καὶ τῷ Θεῷ ἀπέδωκας, τὰ σὰ ἀξιοτίμητα, ἅγιε Πάτερ χαρίσματα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστὸν ἀγαπήσας παιδιόθεν, προεῖλες τὴν ἔγγαμον ζωήν, Λουκᾶ σεβασμιώτατε, καὶ γέγονας τὸ πρότυπον, τοῦ γάμου πάτερ, ἄριστον, τῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ...

Ἀνέθρεψας πάντα τὰ σὰ τέκνα, Λουκᾶ ἐν παιδείᾳ ἀκριβῆ, καὶ φόβῳ τοῦ Κυρίου σου, τῆς εὐσεβείας σπέρματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς πανόλβιε, αὐτῶν βαλὼν τῇ θελήσει σου.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Λειμὼν εὐανθέστατε χαρίτων, τοῦ Πνεύματος Κόρη Μαριάμ, τὸν ζόφον τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ νοὸς τὴν σύγχυσιν, ταῖς σαῖς εὐχαῖς καταύγασον, ὅπως ὑμνῶ σε Θεόνυμφε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Χῦμα

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὕψιστος, ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Κάθισμα

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Σοφίαν τὴν θύραθεν, ἐπιγινώσκων καλῶς, ἠθέλησας ἅγιε, τὴν ἱερὰν τοῦ Χριστοῦ, γνωρίσαι ἀλήθειαν, ὅθεν μετ' ἐπιστήμης, καὶ συνάρσει τῇ θείᾳ, ἔγνωκας Ἱεράρχα, τοῦ Θεοῦ τάς ἐννοίας, καὶ ὤφθης τῶν ἀπορρήτων, Λουκᾶ μύστης ἄριστος.

Δόξα... Καὶ νῦν... *τῆς ἑορτῆς.*

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν.

Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταὶ χαρᾶς ἐπλήσθησαν, καὶ θάρσος ἔλαβον, οἱ πρώην δειλιῶντες, ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σήμερον ἐξ ὕψους, κατῆλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Μαθητῶν, καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τοὺς λαούς· γλῶσσαι γὰρ διεσπάρησαν, ὁρώμεναι ὡσεὶ πυρός, καὶ τούτους οὐ κατέφλεξαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐδρόσισαν..

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Κοντάκιον . Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ

Συμφερουπόλεως Λουκᾶν τὸν ἀρχιποίμενα, καὶ ἰατρὸν τὸν ἐπιστήμονα τὸν ἄριστον, οἱ φιλάγιοι ὑμνήσωμεν ἐγκαρδίως· ἐν Ρωσίᾳ γὰρ βιώσας ὥσπερ ἄγγελος, ὡμολόγησε Χριστοῦ τὸ θεῖον ὄνομα· διὸ κράζομεν· Χαίροις πάτερ ἀοίδιμε.

Ὁ Οἶκος

Ἄγγελος πάτερ ὤφθης, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐν χώρᾳ δυστυχούντων ἀνθρώπων· βιοτεύσας ἐνθέως ἐν γῇ, Ἱεράρχα Λουκᾶ ὄντως τὸ πρότυπον, λαοῦ καὶ κλήρου γέγονας, διόπερ σοι ἐβόων ταῦτα·

Χαῖρε τὸ εὖχος πάσης Ρωσίας· χαῖρε τὸ σκεῦος τῆς εὐσεβείας.

Χαῖρε ποιμανσίας ἀνθρώπων τὸ μίμημα· χαῖρε ἰατρείας ἀλγούντων τὸ καύχημα. Χαῖρε ὅτι ὡμολόγησας τὸν Χριστὸν ἀνδροπρεπῶς· χαῖρε ὅτι ἐθεράπευες ἀρρωστήματα βροτῶν. Χαῖρε ὅτι ἐκ παίδων

ἡλικίας ἐκλάμπεις· χαῖρε ὅτι ἐγγάμων συζυγίας ἠράσθης. Χαῖρε τεκνίων τῶν σῶν τὸ φέγγισμα· χαῖρε πιστῶν τὸ ἅγιον κλέϊσμα. Χαῖρε σεμνῶν Ἐπισκόπων ὁ κόσμος· χαῖρε ἠθῶν οὐρανίων ὁ τόμος.

Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Συναξάριον

Τῇ ΙΑ´ τοῦ μηνός Ἰουνίου, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ νέου, τοῦ ἰατροῦ καὶ ὁμολογητοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας, τοῦ Ρώσου, ἐν ἔτει 1961 ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχοι

Λουκᾶς Συμφερουπόλεως ἀρχιθύτης,
καὶ ἰατρὸς σωμάτων τιμάσθω ὕμνοις.
Ἑνδεκάτῃ Λουκᾶς θάνε ἰητῆρ καὶ θύτης πρῶτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελεῖται ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ Ἄδειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόπεμπτος μετὰ καὶ ἑτέρων τεσσάρων, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς

Ἰμβικαί, σύντομοι.

ᾨδὴ α´. Ἰαμβική. Ἦχος δ´.

Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ. Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου, Ὁρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος Γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ᾄσμασιν.

ᾨδὴ γ´.

Ἔρρηξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας, Ὕβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης, Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον, Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

ᾨδὴ δ´.

Ἄναξ ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἵου μόνος, Λόγος προελθών, Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου. Ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις, Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης, ἌΙδουσι, Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

ᾨδὴ ε´.

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων, Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύμα-τος δρόσον, Ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας, Νῦν ἐκ Σιὼν γὰρ ἐξελήλυθε νόμος, Ἡ γλωσσοπυρσό-μορφος, Πνεύματος χάρις.

ᾨδὴ στ´.

Ἱλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία, Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου, Ἵν, ὡς Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου, Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσῃς, Ὅλον τὸν Ἀδάμ, παγγενῆ πεπτωκότα.

ᾨδὴ ζ´.

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος, Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας. Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις, Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν, Τριὰς μόνη, Ἰσοσθενής, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄.

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν φλόγα, Ὁ τρισσοφεγγὴς τῆς θεαρχίας τύπος, Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον, Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην, Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἐκφώνησις

Ἱερεύς: Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἦχος δ΄)

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία Ἦχος δ΄

Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρ-θενον κλέος. Ἅπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα, Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως. Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον Νοεῖν, ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς

Ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προϊὸν ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ δι᾽ Υἱοῦ ἐνδημῆσαν, τοῖς ἀγραμμάτοις Μαθηταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, σῶσον, ἁγίασον πάντας..

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου

Ἦχος β΄ Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Λουκᾶν τὸν νέον ἅγιον, καὶ ἀρχιθύτην Κυρίου, καὶ τῆς Ρωσίας κόσμημα, ἰατρῶν ποδηγέτην, Συμφερουπόλεως κλέος, Σαγματᾶ τὸν ἐπόπτην, τὸν ἔνδοξον ἀνάργυρον, συζυγίας τὴν δόξαν καὶ μοναστῶν, θαυμαστὸν ὑπόδειγμα καὶ προστάτην, τοῖς ἱεροῖς μελίσμασιν, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

ΑΙΝΟΙ . Ἦχος πλ. δ΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἑξῆς Προσόμοια
Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. δ΄.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Πάτερ Λουκᾶ ἀξιάγαστε, ὁ τῶν ἀθέων ἑσμός, ἀληθείας τὰ δόγματα, εὐμενῶς μὴ φέροντες, κατὰ σοῦ ἐκινήθησαν, ἐπιβουλάς τε καὶ ὀνειδίσματα, καὶ λοιδωρίας μυρίας ῥάπτοντες· ὢ τῆς ἐνστάσεως, τῆς στερρᾶς σου ἅγιε, δι' ἧς ἱστόν, κακουργίας ἔλυσας, καὶ ἀθεότητος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Πάτερ Λουκᾶ πανσεβάσμιε, Ἀρχιερέων στολήν, ἐνδυθεὶς τὸ φιλόχριστον, τῆς Ρωσίας πλήρωμα, πρὸς Χριστὸν καθωδήγησας, Ὀρθοδοξίας τοῖς παραγγέλμασι, καὶ πολιτείᾳ σου τῇ ὀρθότητι· ὢ τῆς συνέσεως, καὶ πολλῆς σοῦ χάριτος, δι' ἧς σοφέ, τῆς σῆς ποίμνης πρόβατα, ἐποδηγέτησας.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Πάτερ Ἱεράρχα ἅγιε, μετ' ἐπιστήμης πολλούς, τῶν νοσούντων ἐκούφισας, φανερώσας ἅπασι, τῆς σοφίας σου μέγεθος, καὶ μετὰ θάνατον τὰ ὀστέα σου, τῆς ἰατρείας τὰ ῥεῖθρα βλύζουσιν· ὢ τῆς σῆς λάρνακος, τῶν λειψάνων πάντιμε, δι ἣν Λουκᾶ, ἀφειδῶς ἰάματα, ἡμῖν μετέδωκας.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἅγιε Λουκᾶ μακάριε, ἐν τῇ Μονῇ Σαγματᾶ, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τῶν ὀστῶν σου τμήματα, οἱ Πατέρες κατέχουσι· διὸ τὴν μνήμην τὴν σὴν γεραίρουσιν, ἐκδιηγούμενοι τὰ σημεῖα σου· ὢ τῶν θαυμάτων σου, δι ἣν δίδως ἴασιν, ἡμῖν ἀεί, ὡς ἀκέστωρ ἄριστος, τοῦ Παντοκράτορος..

Δόξα Πατρί... Ἦχος πλ. α'

Ἅγιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν Ρωσίαν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. Τὴν στερράν σου γὰρ ὁμολογίαν τῆς πίστεως, Ἱεράρχα θεόσοφε, ἄγγελοι ἀκούσαντες ἐπεκρότησαν, διάβολος μετὰ δαιμόνων ἐτραυματίσθη, καὶ ὁ Κύριος ταύτην, ἐν οὐρανοῖς ἐπεγράψατο. Τῇ δὲ ἰατρικῇ σου τέχνῃ, ἄνθρωποι νοσοῦντες ἰάθησαν, τῶν ἰατρῶν οἱ ὅμιλοι ἐδιδάχθησαν, καὶ τῶν ἀθέων φαλαγγαρχίαι κατεπλάγησαν. Διὸ ἐν χαρᾷ τὴν μνήμην σου ἄγοντες, Λουκᾶ παναοίδιμε, ἱκετικῶς βοῶμέν σοι· μὴ παύσῃ, καθικετεύων ταῖς σαῖς πρεσβείαις,

Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...Τῆς ἑορτῆς

Ἦχος β΄

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνυ προσκυνήσω σου τὴν ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἑσπέρᾳ, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε, Κύριε.

Δοξολογία Μεγάλη. Ἦχος πλ. α΄

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα΄ Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός,

Ἅγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

«Εὐλογημένη»,

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β΄

Στίχ. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄

Στίχ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,..

Στίχ. Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,..

Εἰσοδικόν

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ᾄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου, Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α' Τόν συνάναρχον Λόγον...

Ἰατρὸν καὶ ποιμένα, Λουκᾶν τιμήσωμεν, Συμφερουπόλεως ποίμνης, Ἀρχιερέα λαμπρόν, τὸν βαστάσαντα Χριστοῦ τὰ θεῖα στίγματα, τάς ἐξορίας τὰ δεινά, ἐγκλεισμοὺς ἐν φυλακαῖς, τάς θλίψεις καὶ τὰ ὀνείδη, τὸν ἐπ᾽ ἐσχάτων φανέντα, ἐν τῇ Ρωσίᾳ νέον Ἅγιον.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν πανσεβάσμιον, Χριστοῦ Ἐπίσκοπον, καὶ θεοφώτιστον, σεμνὸν ἀκέστορα, τὸν ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, ὀφθέντα ἐν τῇ Ρωσία, καὶ ὁμολογήσαντα, εὐσεβείας τὰ δόγματα, σταθηρῶς πρὸ βήματος, τῶν ἀνδρῶν ἀθεότητος, τιμήσωμεν Λουκᾶ ἐκβοῶντες· Χαίροις θεόφρον Ἱεράρχα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ'

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὕψιστος, ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὴν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος Τοῦ Ἱεράρχου

Εβρ. ζ' 26-28, η' 1-2).

Προκείμενον ἦχος α'

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· ὃς οὐκ ἔχει καθ᾿ ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. (γ´) Ἦχος β´.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν

ἦχος β´

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἦχος πλ. β´

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἂν ὑμνήσωμεν τήν δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλουΐα.

ἦχος β´

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρίς).

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.